

SÄÄNNÖSTÖN UUDISTUS 2021 – TOINEN LUONNOS (ENSIMMÄISEN KONSULTOINTIVAIHEEN JÄLKEEN)

YHTEENVETO SÄÄNNÖSTÖN ENSIMMÄISEN LUONNOKSEN MERKITTÄVISTÄ MUUTOSEHDOTUKSISTA.

1. Urheilutoimijoiden määräaika palautteen antamiselle uudistetun säännöstön ensimmäisestä luonnoksesta oli 14. syyskuuta 2018. Määräaikaan mennessä ja sen jälkeen olemme saaneet ehdotuksia ja kommentteja 80:ltä eri urheilutoimijalta. Ensimmäisen luonnoksen julkistamisen jälkeen olemme neuvotelleet suoraan joko kasvokkain tai puhelimitse huomattavan monien urheilutoimijoiden kanssa (katso liitteenä oleva luettelo).

Yleisesti ottaen ensimmäiseen luonnokseen sisältyneet lähestymistapojen muutokset saivat hyvän vastaanoton, ja urheilutoimijoiden palautteessa oli hyödyllisiä ajatuksia niiden hienosäätämiseen sekä myös uusia harkitsemisenarvoisia muutoksia lähestymistapoihin.

2. Sisäinen luonnosteluprosessi

Kaikkia urheilutoimijoiden ensimmäisestä luonnoksesta antamia kommentteja harkittiin huolellisesti. Säännöstön luonnosteluryhmä kävi pitkiä neuvottelupuheluita 27. elokuuta, 18. syyskuuta, 24. syyskuuta ja 8. lokakuuta ja kokoontui viisipäiväiseen tapaamiseen 1.–5. lokakuuta. WADAn hallitukselle annettujen ensimmäisen ja toisen luonnoksen välissä ryhmän jäsenten kesken vaihdettiin useita väliaikaisia luonnoksia.

3. Yhteenveto merkittävistä muutosehdotuksista vuoden 2021 säännöstön ensimmäisen ja toisen luonnoksen välillä.

Seuraamisen helpottamiseksi olemme sisällyttäneet tähän asiakirjaan merkittävät muutokset vuoden 2015 säännöstön ja WADAn hallitukselle 16. toukokuuta 2018 annetun vuoden 2021 säännöstön ensimmäisen luonnoksen välillä. Olemme lisänneet aikaisemmin lueteltuihin muutoksiin punaisella korostettuina ne uudet muutokset, joita ehdotetaan toisessa luonnoksessa.

Muutokset luetellaan siinä järjestyksessä, jossa ne ovat säännöstössä, eikä tärkeysjärjestyksessä.

1. Terveiden painottaminen säännöstön perusteissa

Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen äskettäisessä päätöksessä pidettiin väestön terveyden suojelemista ensisijaisena perusteluna säännöstön olinpaikkatietovaatimusten pitämiseksi ennallaan. Kuten useat urheilutoimijat ovat ehdottaneet, terveys on nostettu säännöstön perusteiden luettelon kärkeen, ja se tuodaan nimenomaisesti esiin luettelo seuraavassa virkkeessä.

Toinen luonnos – Ei muutoksia.

2. Dopingvalvontatoimintojen delegoiminen antidopingorganisaatioissa

Nykyisessä säännöstössä on epäselvyyttä sen osalta, voiko antidopingorganisaatio delegoida joitakin dopingvalvontaprosessin osia ja missä määrin sen vastuulla on seurata delegoimiaan toimintoja. Säännösten osan 1 johdanto ja artikla 20, jossa käsitellään urheilutoimijoiden vastuut, tekevät selväksi, että antidopingorganisaatiot ovat vastuussa dopingvalvonnasta kaikilta osin ja että ne voivat delegoida mitä tahansa valvonnan osia, mutta ovat silloinkin täysin vastuussa siitä, että valvonta toteutetaan säännösten mukaisesti.

Useiden urheilutoimijoiden pyynnöstä artiklaan 20 on lisätty kommentti, että jos kolmas osapuoli tuottaa delegoituja palveluita useammille antidopingorganisaatioille eikä noudata säännöstöä työskennellessään yhdelle niistä, vastuussa sääntöjä rikkovasta työstä on ainoastaan kyseinen antidopingorganisaatio eivätkä muut antidopingorganisaatiot (kommentti artiklaan 20).

3. Laboratorion poikkeavina testituloksina raportoimien löydösten laajentaminen muihin kuin endogeenisiin aineisiin (artiklat 2.1.4 ja 7.4)

Kun laboratorio raportoi, että näytteen dopingtestitulos on poikkeava, se antaa antidopingorganisaatiolle viestin, että näyte saattaa sisältää kiellettyä ainetta, mutta näin ei välttämättä ole. Siinä tapauksessa antidopingorganisaation vastuulla on tutkia asia ja ratkaista, tuleeko näytettä käsitellä positiivisena testituloksena vai ei. Nykyisen säännösten mukaan laboratorio voi raportoida poikkeavina testituloksina ainoastaan löydöksiä, jotka koskevat endogeenisiä aineita. Ehdotetussa luonnoksessa WADAlle annettaisiin lupa laatia luettelo muista kielletyistä aineista, jotka voidaan raportoida poikkeavina dopingtestituloksina, jotka käynnistävät tutkinnan. Tästä lähestymistavasta olisi etua varsinkin niissä tapauksissa, kun näytteessä havaitaan vähäisiä jälkiä klenbuterolista. On tunnettua, että Meksikossa ja Kiinassa epäpuhtaan lihan syöminen voi aiheuttaa jälkiä klenbuterolista urheilijan virtsassa. Tällä hetkellä eri antidopingorganisaatiot käsittelevät näitä mahdollisesti epäpuhtaasta lihasta aiheutuneita tapauksia hyvin eri tavoin. Tämän muutoksen myötä vähäiset jäljet klenbuterolista voitaisiin raportoida poikkeavina testituloksina, jotka tutkittaisiin ja ratkaistaisiin yhtenäisesti WADAn uuden tulosten käsittelyä ja kuulemisia koskevan kansainvälisen standardin mukaisesti (International Standard for Results Management and Hearings).

Toinen luonnos – Ei muutoksia.

Kansainväliseen laboratoriostandardiin ja teknisiin dokumentteihin tehdään uuden säännösten mukaiset muutokset.

4. Epärehellinen toiminta tulosten käsittely- ja kuulemisprosessissa (uusi kommentti artiklaan 2.5 ja uudet artikkelit 10.3.1.1 ja 10.7)

Useilla antidopingorganisaatioilla on ollut ongelmia urheilijoista, jotka ovat toimineet epärehellisesti tulosten käsittely- ja kuulemisprosessissa. Urheilijat ovat esimerkiksi toimittaneet valheellisia asiakirjoja tai hankkineet valheellisia todistajanlausuntoja. Nykyisessä säännöstössä urheilijalle ei koidu erikseen rangaistusta tällaisesta toiminnasta. ~~Uusissa artikloissa 10.3.1.1 ja 10.7 tällaisesta rikkomuksesta voidaan langettaa lisärangaistuksena 0–2 vuoden pituinen urheilun toimintakielto.~~

Toinen luonnos – Luonnokseen on lisätty uusi artikla 10.3.3, jonka mukaan epärehellisestä toiminnasta dopingvalvontaprosessissa määrättävä kurinpitotoimi voi olla vieläkin ankarampi (neljän vuoden pituinen urheilun toimintakielto), jos toiminta ylittää manipuloinnin tasolle.

5. Osasyällisyydestä langetettavien rangaistusten enimmäistason nostaminen (artikla 2.9)

Nykyinen rangaistus osasyällisyydestä dopingrikkomukseen on 2–4 vuoden pituinen urheilun toimintakielto. Joissakin tilanteissa osasyällisyysrikkomus voi kuitenkin olla hyvin lähellä luovuttamisrikkomusta (artikla 2.8), josta rangaistus on nykyisin vähintään neljän vuoden pituinen ja enimmillään elinikäinen urheilun toimintakielto. Jotta tietätyyppisten osasyällisyysrikkomusten rangaistuksissa voitaisiin olla riittävän joustavia ilman arvostelua siitä, että rangaistukset rajoittuvat neljään vuoteen vakavimmissa osasyällisyystapauksissa, joita voitaisiin myös pitää luovuttamisena, osasyällisyydestä langetettavien rangaistusten asteikko on muutettu vähintään kaksivuotisesta enimmillään elinikäiseen urheilun toimintakieltoon.

Toinen luonnos – Ei muutoksia.

6. Muutos artiklaan 2.10 – Kielletty yhteistoiminta

Tämä artikla kieltää urheiluun liittyvän yhteistoiminnan sellaisen urheilijan tukihenkilön kanssa, joka on urheilun toimintakiellossa. Sen jälkeen, kun tämä artikla sisällytettiin vuoden 2015 säännöstöön, sen mukaisia dopingrikkomustapauksia on todettu hyvin vähän tai ei lainkaan. Useat antidopingorganisaatiot ovat ilmaisseet huolensa, että yhtenä syynä tähän on nykyinen vaatimus, jonka mukaan urheilijalle on annettava ilmoitus, ennen kuin yhteistyötä voidaan pitää dopingrikkomukseksi katsottavana kiellettyinä yhteistoimintana, mikä yksinkertaisesti ajaa kielletyn yhteistoiminnan piiloon. Tämän huolen vuoksi artiklaa on muutettu siten, että vaatimus ennakoilmoituksesta on poistettu ja sen sijaan antidopingorganisaatio on velvollinen osoittamaan, että urheilija tiesi tai toimi huolimattomasti, mikäli hän ei tiennyt, että urheilijan tukihenkilö oli toimintakiellossa.

Toinen luonnos – Vain pieniä muutoksia.

7. Lisättävä uusi artikla suojelusta henkilöille, jotka ilmoittavat rikkomuksista (artikla 2.11)

Tämän artiklan mukaan on dopingrikkomus uhkailla toista henkilöä, jotta hän ei vilpittömästi ilmoittaisi dopingrikkomuksesta, säännösten rikkomisesta tai muusta dopingtoiminnasta, tai kostaa ilmoituksen vilpittömästi tehneelle henkilölle. Näiden rikkomusten rangaistusasteikko ulottuu rikkomuksen vakavuudesta riippuen kaksivuotisesta elinikäiseen urheilun toimintakieltoon.

Toinen luonnos – Artiklaa on muokattu sen selkeyttämiseksi, mitä ”kostamisella” (retaliation) tässä yhteydessä tarkoitetaan. Lisätyssä kommentissa myös tehdään selväksi, että kostamista ei ole vilpittömästi esitetty väite ilmoittajan itsensä tekemästä dopingrikkomuksesta.

8. Näytteiden uudelleenanalysointi (vanha artikla 6.5)

Näytteiden uudelleenanalysointia käsittelevä artikla on jaettu kolmeen osaan:

a) Ennen kuin urheilijalle on ilmoitettu dopingrikkomuksesta, näytteen uudelleenanalysointia ei ole rajoitettu. Kun urheilijalle on ilmoitettu positiivisesta testituloksesta, lisäanalyysjä voidaan tehdä ainoastaan urheilijan tai asianosaisen kuulemispaneelin suostumuksella. Perusteluna tälle on, että kun urheilijalle on ilmoitettu positiivisesta testituloksesta, häntä ei pitäisi pakottaa toimimaan sellaisessa epävarmassa tilanteessa, jossa näytteen analysointi voi tuoda uutta tietoa kuulemisprosessin aikana. Jos uusi analyysi on aiheellinen, kuulemispaneeli voi määrätä asiasta (artikla 6.5).

Toinen luonnos – Ei muutoksia.

b) Kun näyte on todettu negatiiviseksi, sekä näytteenotosta aloitteen tehnyt ja sitä ohjannut antidopingorganisaatio, että WADA voivat rajoituksetta uudelleenanalysoida näytettä (uudelleen testaaminen). Jos muut antidopingorganisaatiot haluavat uudelleenanalysoida näytettä, täytyy niiden hankkia siihen lupa joko näytteenotosta aloitteen tehneeltä ja sitä ohjanneelta antidopingorganisaatiolta tai WADAlta (artikla 6.6).

Toinen luonnos – Ei muutoksia.

c) WADAlla kerrotaan selkeästi olevan oikeus ottaa varastoidut näytteet fyysisesti haltuunsa riippumatta siitä, onko asiasta annettu ennakoilmoitusta (artikla 6.7).

Toinen luonnos – Yksityiskohtia on lisätty. (Nyt artikla 6.8.)

9. WADAn oikeus vaatia antidopingorganisaatiolta tulosten käsittelyä (artikla 7.1.1)

Toisinaan on tapahtunut niin, että antidopingorganisaatio, jolla on toimivalta tulosten käsittelyyn, on kieltäytynyt tekemästä sitä. Ongelmana ei tällöin ole ainoastaan säännösten rikkominen, vaan on myös välttämätöntä, että jokin antidopingorganisaatio käsittelee kyseisen yksittäisen tapauksen tulokset ja ratkaisee, onko dopingrikkomusta tapahtunut. Lisäys artiklaan 7.1.1 tekee selväksi, että näissä ainutlaatuisissa olosuhteissa WADA voi vaatia tulosten käsittelyyn toimivaltaista antidopingorganisaatiota käsittelemään tulokset ja jos organisaatio kieltäytyy, WADA voi nimetä toisen antidopingorganisaation käsittelemään tulokset ja tästä koituvat kustannukset lankeavat kieltäytyneelle antidopingorganisaatiolle.

Toinen luonnos – Ei merkittäviä muutoksia.

10. Yleiset muutokset tulosten käsittelyyn (artikla 7)

Useat urheilutoimijat ehdottivat yksityiskohtaisia parannuksia artiklassa 7 kuvattuun tulostenkäsittelyprosessiin. WADAn suunnitelmana on siirtää suuri osa nykyisin artiklassa 7 olevista yksityiskohtaisista tiedoista uuteen kansainväliseen standardiin tulosten käsittelystä ja kuulemisista. Urheilutoimijoiden tätä artiklaa koskevat ehdotukset huomioidaan tätä uutta kansainvälistä standardia luonnosteltaessa.

Toinen luonnos – Artiklassa 7 säilytetään tulosten käsittelyn tärkeät periaatteet ja erityisesti urheilutoimijoiden välisiä suhteita koskevat periaatteet. Ne artiklan 7 osat, jotka koskevat sitä, kuinka erityyppisiä dopingrikkomuksia käsitellään, on poistettu säännöstöstä, ja tätä aihetta käsitellään laajemmin kansainvälisessä standardissa tulosten käsittelystä ja kuulemisista.

Artikla 7.5.1 on lisätty sen selventämiseksi, että antidopingorganisaatiot (lukuun ottamatta suurten urheilutapahtumien järjestäjiä) eivät saa rajoittaa päätöksiään tietyille maantieteelliselle alueelle tai tietyyn urheilulajiin. Tällä hetkellä jotkin antidopingorganisaatiot rajoittavat päätöksiään siten, että muiden organisaatioiden täytyy aloittaa omia menettelyjään järjestämissään tapahtumissa saatujen tulosten hylkäämiseksi. Tämä artikla yhdessä uuden artiklan 15 kanssa tekee allekirjoittajatahon määräämästä tulosten hylkäämisestä maailmanlaajuisesti pätevän kaikissa urheilulajeissa ilman lisätoimia. Poikkeuksena ovat suurten urheilutapahtumien järjestäjien tulostenkäsittelypäätökset, joihin urheilija voi hakea muutosta ainoastaan urheilutapahtuman yhteydessä järjestetyssä nopeutetussa menettelyssä. Nämä päätökset pätevät ainoastaan kyseisessä suuressa urheilutapahtumassa, ja tulosten jatkokäsittely siirtyy asianosaiselle kansainväliselle lajiliitolle. (Artiklat 7.1.4 ja 7.5.2)

11. Tiukemmat vaatimukset oikeudenmukaiselle kuulemiselle artiklassa 8

Useat urheilutoimijat ovat ehdottaneet artiklan 8 oikeudenmukaisen kuulemisen vaatimuksen laajentamista. Monet ilmaisivat merkittävän huolensa siitä, että kaikki allekirjoittajatahot eivät noudata artiklan 8.1 vaatimusta puolueettomasta kuulemispaneelistä. Esimerkiksi joissakin tapauksissa sama henkilö on mukana asian tutkinnassa, päätöksessä syyttää dopingrikkomuksesta ja mahdollisen rikkomuksen toteamista koskevassa kuulemisessa. Sen sijaan, että säännösten sivumäärää kasvatettaisiin yksityiskohtaisilla säännöillä, jotka varmistavat oikeudenmukaisen kuulemisen, nämä vaatimukset sisällytetään uuteen kansainväliseen standardiin tulosten käsittelystä ja kuulemisista.

Toinen luonnos – Työskentelemme tulosten käsittelyn kansainvälisen standardin luonnostelusta vastaavan ryhmän kanssa. Olemme vakuuttuneet siitä, että heidän standardiluonnoksessaan on hyödyllisiä lisäyksiskohtia, jotka varmistavat kuulemispaneelien puolueettomuuden ja ainakin yhden mahdollisuuden esiintyä riippumattoman kuulemispaneelin edessä kuulemis- ja muutoksenhakuprosessin aikana.

12. Enemmän joustavuutta alaikäisten rankaisemiseen

Nykyinen säännöstö mahdollistaa joustavammat rangaistukset alaikäisille seuraavasti: alaikäisen ei tarvitse osoittaa, miten kielletty aine päätyi hänen elimistönsä, jotta hän voisi saada lievennetyn rangaistuksen sillä perusteella, että merkittävää tuottamusta tai laiminlyöntiä ei ole tapahtunut. Toinen luonnos – Useiden urheilutoimijoiden mielestä tämä oli sopiva lisämyönnytys alaikäisille. Toisten mielestä se, että alaikäisen ei tarvitsisi osoittaa, miten kielletty aine päätyi hänen elimistönsä, menee liian pitkälle. Lopputuloksena esitämme, että ensimmäistä luonnosta ei muuteta. Julkinen tiedottaminen ei ole pakollista alaikäistä koskevissa tapauksissa, ja jos asiasta tiedotetaan, tiedottamisen on oltava suhteessa tapauksen tosiseikkoihin ja olosuhteisiin (artikla 14.3.6). Vuoden 2021 säännösten ensimmäisessä luonnoksessa lisätään enemmän joustavuutta alaikäisten rankaisemiseen seuraavilla kolmella tavalla: alaikäisen ei enää tarvitsisi osoittaa, ettei dopingrikkomus ollut tahallinen, välttääkseen ankaramman neljän vuoden pituisen toimintakiellon, kun kyse on sellaisen aineen läsnäolosta, käytöstä tai hallussapidosta, joka ei ole erikseen määritelty (artikla 10.2.1). Toinen luonnos – Useiden urheilutoimijoiden mielestä tämä helpotus alaikäisille menee liian pitkälle. Toisessa luonnoksessa on poistettu tämä erityinen suoja alaikäisille ja palautettu artiklan teksti vuoden 2015 säännösten mukaiseksi. Kun alaikäinen voi osoittaa, että merkittävää tuottamusta tai laiminlyöntiä ei ole tapahtunut sellaista ainetta koskevassa dopingrikkomuksessa, joka ei ole erikseen määritelty, on langetettavan urheilun toimintakiellon vähimmäispituus nyt korvattu varoituksella, kun vähimmäisrangaistus muille urheilijoille on yhden vuoden pituinen urheilun toimintakielto (artikla 10.5.1.3). Toinen luonnos – Ei muutoksia, mutta luonnokseen on lisätty uusi artikla numero 10.6.1.3. Lopuksi, koska olemme saaneet palautetta urheilijoilta, joita huolestaa rangaistusten joustavuus huippu-urheilutasolla kilpaileville 16- ja 17-vuotiaille urheilijoille, ”alaikäisen” määritelmää muutettiin siten, että siihen eivät kuulu testauspooliin rekisteröidyt tai kansainvälisen urheilutapahtuman avoimessa luokassa kilpailleet 16- ja 17-vuotiaat urheilijat.

Toinen luonnos – Saimme huomattavasti kommentteja siitä, että termi ”alaikäinen” on hyvin tunnettu ja määritelty kansainvälisessä lainsäädännössä eikä sen määritelmää siksi tulisi yrittää muuttaa säännöstössä sulkemalla pois 16- ja 17-vuotiaat huipputasoin urheilijat. Saimme myös kommentteja siitä, että säännöstöön tarvittaisiin jonkinlaista erityissuojaa sellaisille urheilijoille, joilla on älyllisiä heikkouksia. Ratkaistaksemme nämä molemmat ongelmat loimme uuden määritelmän ”haavoittuvalle henkilölle” (Vulnerable Person). Määrittely perustuu joko ikään (alle 18-vuotiaat lukuun ottamatta 16- ja 17-vuotiaita huippu-urheilijoita) tai vammaisuuteen (henkilö katsotaan muista kuin iästä johtuvista syistä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan oikeudelliselta asemaltaan vajaavaltaiseksi).

13. Uusi urheilijoiden luokka – Seuraamusten määräämisessä ”harrasteurheilijoille” sallitaan enemmän joustavuutta

Nykyisen säännöstön mukaan antidopingorganisaatioita ei vaadita testaamaan alemman tason urheilijoita, mutta jos heitä testataan ja tuloksena on dopingrikkomus, pätevät siihen kaikki säännöstössä määrätyt seuraamukset. Useat urheilutoimijat, jotka testaavat säännöllisesti tällaisia alemman tason urheilijoita, ovat tuoneet esiin seuraavaa: he tekevät testausta väestön terveyden vuoksi, ja säännöstön täysimääräisten seuraamusten langettaminen (kuntoutuksen sijasta) toimii vastoin tätä päämäärää; nämä alemman tason urheilijat eivät ole saaneet mahdollisuuksia samanlaiseen antidopingkoulutukseen kuin korkeammalla tasolla urheilevat, ja kun kyse on ainoastaan harrastetasolla urheilevasta henkilöstä, pakottava vaatimus julkisesta tiedottamisesta tuottaa tällaiselle henkilölle kohtuuttomia seuraamuksia työelämässä. Uudessa säännöstössä nämä alemmalla tasolla urheilevat henkilöt määritellään ”harrasteurheilijoiksi” (Recreational Athletes). Määritelmän piiriin kuuluvat urheilijat, jotka eivät urheile eivätkä ole edeltäviin viiteen vuoteen urheilleet kansainvälisellä tai kansallisella tasolla; eivät ole koskaan edustaneet mitään maata kansainvälisessä tapahtumassa; eivät ole koskaan olleet rekisteröidyssä testauspoolissa tai muussa kansainvälisen lajiliiton tai kansallisen antidopingorganisaation olinpaikkatietopoolissa; eivätkä dopingrikkomuksen tapahtuma-aikaan ole olleet kansallisessa 50 kärkiurheilijan joukossa. Ensimmäisessä luonnoksessa ”harrasteurheilijoita” koskee sama seuraamusten joustavuus kuin alaikäisiä artiklassa 14.3.6 (julkinen tiedottaminen ei ole pakollista) ja artiklassa 10.5.1.3 (vähimmäisrangaistus on varoitus, kun on näytetty toteen, että rikkomus ei johtunut merkittävästä tuottamuksesta).

Toinen luonnos – Urheilutoimijat olivat yleisesti yhtä mieltä siitä, että oikeasti harrastetasolla urheilevat ansaitsevat joitakin erityisiä helpotuksia. Harrastetasoin urheilijan määritelmää kommentoitiin runsaasti. Päädyimme jättämään kansainvälisten lajiliittojen, kansallisten antidopingorganisaatioiden ja suurten urheilutapahtumien järjestäjien tehtäväksi määritellä harrasteurheilijat omien kansainvälisen ja kansallisen tason urheilijan määritelmiensä perusteella mutta huomioiden seuraavat kolme rajoitusta: urheilija ei ole saanut täyttää kansallisen tai kansainvälisen tason urheilijan määritelmää edellisten viiden vuoden aikana, hän ei ole edustanut mitään maata kansainvälisessä tapahtumassa eikä hän ole ollut mukana missään kansainvälisen

lajiliiton tai kansallisen antidopingorganisaation olinpaikkatietopoolissa.

14. Ravintolisissä ja muissa tuotteissa yleisesti esiintyvien epäpuhtauksien ongelmaan puuttuminen

WADAn akkreditoimien laboratorioden mahdollisuudet tunnistaa erittäin pieniä kiellettyjen aineiden pitoisuuksia urheilijoiden näytteissä ovat viime vuosikymmeninä parantuneet joissakin tapauksissa sata- tai jopa tuhatkertaisesti. Analyysiherkkyyden parantumisen ansiosta on helpompi havaita kielletyn aineen tahallinen käyttö vielä erityiskäyrän loppupäässä. Tämä on kuitenkin myös kasvattanut todennäköisyyttä sille, että epäpuhtaus ravintolisässä tai muussa tuotteessa aiheuttaa positiivisen testituloksen. Nykyisessä säännöstössä tuotteen epäpuhtauden perusteella annettavan lievemmän rangaistuksen edellytyksenä on, että urheilijan on pystyttävä nimeämään nauttimansa epäpuhtas tuote, joka aiheutti positiivisen testituloksen (artikla 10.5.1.2 yhdessä käsitteen ”Ei merkittävää tuottamusta tai laiminlyöntiä” määritelmän kanssa). Yleisesti ottaen tämä on hyvä sääntö puhtaiden urheilijoiden oikeuksien suojelemiseksi. On kuitenkin tapauksia, joissa positiivinen testitulos johtuu hyvin pienestä määrästä kiellettyä ainetta, jota tiedetään esiintyvän epäpuhtaissa tuotteissa, mutta urheilija ei pysty nimenomaan osoittamaan tuotetta, joka aiheutti positiivisen testituloksen. Joissakin näistä tapauksista positiivinen testitulos johtuu paljon todennäköisemmin tuotteen epäpuhtaudesta kuin kielletyn aineen tahallisen käytön erityiskäyrän loppupään jäämistä, mutta nykyiset säännöt eivät salli rangaistuksen lieventämistä. Sen sijaan, että nykyistä säännöstöä muutettaisiin epäpuhtaiden tuotteiden osalta, luonnosteluryhmä suosittaa parempana lähestymistapana sitä, että tunnettujen epäpuhtauksina esiintyvien kiellettyjen aineiden raportoinnin rajoja nostettaisiin. WADAn luettelokomitea työskentelee tämän asian parissa.

15. Ongelma kilpailujen ulkopuolella sallittujen aineiden vähäisten jälkien esiintymisestä kilpailun aikana otetuissa näytteissä

Säännöstössä kielletyt aineet on aina jaoteltu siten, että osa aineista on kielletty kaikkina aikoina ja osa taas vain kilpailun aikana. Yleissääntö on ollut, että jos ainetta löytyy urheilijan näytteestä kilpailutestissä, se katsotaan positiiviseksi testitulokseksi riippumatta siitä, milloin ainetta on käytetty. Tämän lähestymistavan seuraukset ovat käyneet jatkuvasti ongelmallisemmiksi, kun WADAn akkreditoimat laboratoriot ovat kehittäneet menetelmiään ja pystyvät havaitsemaan yhä vähäisempiä kiellettyjen aineiden määriä urheilijan kilpailun aikana otetuista virtsanäytteistä. Joissakin tapauksissa aineen käyttö on selkeästi tapahtunut kilpailun ulkopuolella, eikä sillä ole mitenkään voinut olla vaikutusta suoritukseen kilpailun aikana. Tämän ongelman vuoksi WADAn luettelokomitea harkitsee raportointikynnyksiä tietyille sellaisille aineille, jotka ovat kiellettyjä vain kilpailun aikana mutta joiden vähäisiä jälkiä voi esiintyä kilpailutesteissä.

16. Langetettavia rangaistuksia mahdollisesti lieventävän huomattavan myötävaikutuksen yhteistyömuotojen laajentaminen (artikla 10.6.1.1)

Nykyisen säännösten mukaan, jos urheilija tai muu henkilö avustaa huomattavalla myötävaikutuksella antidopingorganisaatiota, rikostutkintaviranomaista tai ammatillista valvontaelintä dopingrikkomusten selvittämiseen liittyen, häneen muutoin kohdistuvaa rangaistusta voidaan lyhentää. Vuoden 2021 säännösten ensimmäisessä luonnoksessa esitetään, että huomattavana myötävaikutuksena voitaisiin pitää myös sellaista avustamista, joka auttaa selvittämään säännösten tai kansainvälisten standardien vastaisen toiminnan tai muun tyyppisen epärehellisuuden urheilussa.

Uusi artikla nimeltä "Dopingrikkomuksen välitön tunnustaminen sen jälkeen, kun on esitetty väite rikkomuksesta, ja seuraamusten hyväksyminen" (artikla 10.6.3)

Nykyisessä säännöstössä on kaksi samansuuntaista artiklaa: "Välitön tunnustaminen" (artikla 10.6.3) ja "Nopea tunnustaminen" (artikla 10.11.2). "Välitöntä tunnustamista" käsittelevä artikla mahdollistaa urheilijalle, jota uhkaa neljän vuoden pituinen urheilun toimintakielto, lievennetyn, vähintään kahden vuoden pituisen toimintakiellon, mikäli hän tunnustaa rikkomuksen välittömästi ja mikäli tapausta käsittelevä antidopingorganisaatio ja WADA hyväksyvät lievennyksen. Dopingrikkomuksen "nopea tunnustaminen" puolestaan mahdollistaa toimintakiellon alkamisen jo näytteenottopäivästä kuulemisessa tehdyn päätöksen päivämäärän sijaan, kun tavallisesti toimintakielto määrätään säännöstössä alkavaksi päätöksentekopäivästä. Kummankin artiklan perusteena on ollut, että tunnustaminen säästää antidopingorganisaatiolta kuulemiseen kuluvaa aikaa ja kustannuksia. Käytännössä on kuitenkin usein tapahtunut niin, että urheilija myöntää dopingrikkomuksen mutta vaatii kuulemista seuraamusten osalta. Näin ollen aikaa tai rahaa ei juurikaan säästy. Uudessa artiklassa, jota ehdotetaan ensimmäisessä luonnoksessa, urheilija voi saada lievennyksen neljän vuoden toimintakieltoon tai rangaistuksen alkamispäivä voidaan aikaistaa näytteenottopäivään, jos urheilija ja antidopingorganisaatio sopivat seuraamuksista ja WADA hyväksyy sopimuksen.

Toinen luonnos – Artikla 10.6.3 on poistettu ja korvattu uudella artiklalla 10.8. Vanha artikla 10.6.3 on toistuvasti aiheuttanut kysymyksiä ja väärintulkintoja.

17. "Raskauttavien asianhaarojen" käsitteen palauttaminen (artikla 10.7)

Vuoden 2009 säännöstö mahdollisti muuten sovellettavan urheilun toimintakiellon pidentämisen raskauttavien asianhaarojen vallitessa. Kun vuoden 2015 säännöstössä tahallisen dopingrikkomuksen aiheuttama urheilun toimintakielto pidennettiin kahdesta vuodesta neljään vuoteen, raskauttavia asianhaaroja koskeva artikla poistettiin. Raskauttavat asianhaarat on palautettu ensimmäiseen luonnokseen, jotta niitä voitaisiin soveltaa sellaisiin erikoistapauksiin, joissa urheilun toimintakieltoa on aiheellista pidentää 0–2 lisävuodella. Esimerkki tällaisesta tilanteesta on väliaikaisen urheilun toimintakiellon rikkominen (raskauttavien asianhaarojen määritelmä).

Toinen luonnos – Raskauttavien asianhaarojen käsite on säilytetty. Toisessa luonnoksessa tuodaan kuitenkin selvästi esiin, että se ei koske sellaisia dopingrikkomuksia, joissa toiminnan tahallisuus on jo osa rikkomusta. (Raskauttavat asianhaarat löytyvät nyt artiklasta 10.4.)

18. Parannuksia useita rikkomuksia koskeviin sääntöihin (artikla 10.8)

Useita rikkomuksia koskeviin sääntöihin ehdotetaan kahta huomattavaa muutosta. Ensinnäkin urheilijaa ei nykyisen säännösten mukaan voida syyttää toisesta dopingrikkomuksesta, jos rikkomus on tapahtunut, ennen kuin hänelle on ilmoitettu ensimmäisestä rikkomuksesta. Tämä on perusteltua siinä tapauksessa, että urheilijan testitulokset on positiivinen kahteen kertaan saman viikon mittaisen dopingtestausjakson aikana. Tällaisessa tilanteessa hänelle ei tulisi koitua korotettuja rangaistuksia ensimmäisestä ja toisesta rikkomuksesta. Kun antidopingorganisaatio havaitsee aikaisemman dopingrikkomuksen, joka tapahtui ennen ensimmäisestä rikkomuksesta ilmoittamista, toimintatapana on ollut palata arvioimaan kumpaakin rikkomusta ja pitää niitä yhdessä ensimmäisenä rikkomuksena, jotta kahdesta mahdollisesta rangaistuksesta on voitu langettaa pidempi. Nykyisen säännösten mukaan, jos urheilija esimerkiksi syyllistyy kahteen dopingrikkomukseen, joiden välillä kuluu neljä vuotta, mutta ensimmäisenä tapahtunut rikkomus havaitaan vasta, kun toisena tapahtuneesta rikkomuksesta on annettu ilmoitus, rikkomuksista yhteensä langetettava urheilun toimintakielto on edelleen vain neljä vuotta. Tämä on erityinen ongelma silloin, kun vanhojen näytteiden uudelleenanalysoinnissa löytyy positiivinen testitulokset. Vuoden 2021 säännösten ensimmäisessä luonnosehdotuksessa tähän ongelmaan puututaan kahdella tavalla. Jos antidopingorganisaatio voi osoittaa, että kaksi rikkomusta tapahtuivat erillisten tahallisten aikeiden tuloksina, kuten asian oletetaan olevan, jos niiden välinen aika on pidempi kuin 12 kuukautta, niistä voidaan rangaista pidemmällä urheilun toimintakielloilla, kuten erillisistä ensimmäisestä ja toisesta rikkomuksesta (artikla 10.8.4.3). Vaihtoehtoisesti rangaistusta voidaan pidentää 0–2 lisävuodella raskauttavien asianhaarojen perusteella (artikla 10.7).

Toiseksi jos henkilö syyllistyy toiseen dopingrikkomukseen urheilun toimintakiellon aikana, toisesta rikkomuksesta koitua urheilun toimintakielto ajoittuu ensimmäisestä rikkomuksesta määrätyin toimintakiellon perään (artikla 10.8.4.4).

Toinen luonnos – Yleisesti ottaen urheilutoimijat ottivat tämän artiklan muutokset vastaan oikein hyvin. Artiklaa on yksinkertaistettu määräämällä, että kun aikaisempi havaitsematta jäänyt rikkomus tapahtui yli 12 kuukautta ennen ensimmäisenä rangaistavaa rikkomusta, myöhemmin havaitusta rikkomuksesta rangaistaan ensimmäisiin rikkomuksiin sovellettavalla rangaistuksella ja rangaistuksina langetetut toimintakiellot sijoittuvat peräkkäin. Näin säilytetään periaate, että henkilön dopingrikkomusta ei kohdella rikkomuksen uusimisena, jos se on tapahtunut ennen kuin ensimmäistä rikkomusta koskevaa ilmoitusta on annettu, mutta erillisillä rikkomuksilla on kuitenkin vakavat seuraamukset. Esimerkiksi kun edellä kuvatussa hypoteettisessa tilanteessa paljastuu, että urheilija, joka on parhaillaan tai on ollut urheilun toimintakiellossa uudemmassa dopingrikkomuksesta, on syyllistynyt

dopingrikkomukseen yli 12 kuukautta sitä aikaisemmin (esimerkiksi kun aikaisemmassa kilpailussa otettu näyte testataan uudelleen), urheilijaa voidaan rangaista myöhemmin paljastuneesta rikkomuksesta erillisenä rikkomuksena, mutta sitä ei kohdella toisena rikkomuksena. (Artikla 10.9.4.2)

Uudessa artiklassa 10.8 on kaksi osaa. Artiklassa 10.8.1 määrätään, että kun urheilija tai muu henkilö, jota uhkaa neljän vuoden pituinen tai sitä pidempi urheilun toimintakielto, myöntää rikkomuksen kymmenen päivän kuluessa B-näytteen analysointia koskevasta ilmoituksesta, lievennetään muussa tapauksessa sovellettavaa urheilun toimintakieltoa yhdellä vuodella. Tämä tarjoaa kannustimen dopingrikkomuksen myöntämiseen tekemättä rangaistuksesta liian lievää.

Artiklan 10.8 toinen osa (artikla 10.8.2) tarjoaa antidopingorganisaatiolle, urheilijalle tai muulle henkilölle ja WADAlle mahdollisuuden ratkaista tapaus sopimuksella (Case Resolution Agreement), jossa muutoin sovellettavaa urheilun toimintakieltoa voidaan lieventää puoleen ja toimintakiellon alkamispäivä voi olla jo näytteenottopäivä edellyttäen, että vähintään puolet urheilun toimintakiellon kestosta ajoittuu sopimisen jälkeen. Kuulemiskomitea ei voi vaatia tapauksen ratkaisemista sopimalla tai arvioida sopimalla ratkaistujen tapauksien päätöksiä. Kenelläkään ei ole valitusoikeutta sopimalla ratkaistuista tapauksista. Samoin kuin ”huomattavan myötävaikutuksen” tapauksessa, tapauksen ratkaisemisesta sopimalla neuvottelevalla urheilijalla on oikeus esittää tarinansa ilman, että sitä voidaan käyttää todisteena häntä vastaan.

19. Menetetetyt palkintorahat menevät muille urheilijoille (artikla 10.10)

Muutetussa artiklassa 10.10 todetaan nyt, että kun urheilija määrätään menettämään palkintorahoja dopingrikkomuksen vuoksi ja antidopingorganisaatio perii palkintorahat, menetetyksi määrättyt rahat jaetaan niille urheilijoille, jotka olisivat olleet oikeutettuja palkintorahoihin, mikäli ne menettänyt urheilija ei olisi ollut kilpailussa. Palkintorahoihin perustuvien sijoitusten mahdollinen muuttaminen jätetään ratkaistavaksi kyseisen urheilujärjestön säännöissä. Sidosryhmien urheilijat ovat esittäneet, että menetettäviksi määrättyt, palautetut palkintorahat kuuluvat niille urheilijoille, joita on petetty, ja mikäli antidopingorganisaatio haluaa korvata joitakin sille tapauksen käsittelystä koituneita kustannuksia, se voi tehdä niin artiklan 10.11 puitteissa.

Toinen luonnos – Ei muutoksia perusajatukseen, mutta sanamuotoa uudistetaan ilmaisemaan selvästi, että urheilijoille voidaan jakaa ainoastaan sellaisia palkintorahoja, jotka on palautettu antidopingorganisaatiolle, eikä antidopingorganisaatiolla ole positiivista velvoitetta yrittää saada palkintorahoja palautettua. Lisäksi on huomioitu joidenkin urheilutoimijoiden esittämät kommentit, joiden mukaan heidän urheilulajeissaan palkintorahojen jakaminen uudelleen olisi erittäin vaikeaa tai jopa mahdotonta, lisäämällä artiklaan ilmaus ”ryhtyä kohtuullisiin toimiin” (take reasonable measures) ja lisäämällä poikkeukseksi tähän sääntöön tilanteet, joissa kansainvälisen lajiliiton ja sen urheilijoiden välillä on sopimus siitä, kuinka takaisin saadut palkintorahat tulisi jakaa. (Artikla 10.11)

20. Selvennyksiä väliaikaisen urheilun toimintakiellon rikkomiseen liittyviin rangaistuksiin

Yleissääntö on, että jos henkilö noudattaa väliaikaisen urheilun toimintakiellon ehtoja, tämän väliaikaisen toimintakiellon kestoajaksi vähennetään aikanaan mahdollisesti määrättävän urheilun toimintakiellon pituudesta (vuoden 2015 säännöstö – artikla 10.11.3). Tämän ehdon tarkoitus oli, että jos henkilö ei täysin noudata väliaikaista urheilun toimintakieltoa, siinä tapauksessa sen kestoajaksi ei hyvitetä lopullisessa rangaistuksessa. Tätä tarkoitusta on selkeytetty uudessa artiklassa

10.12.2.1. Kaikki kiellon rikkomisen aikana saadut tulokset myös hylätään (artikla 10.7). Lisäksi uuden raskauttavia asianhaaroja koskevan artiklan (artikla 10.7) mukaan väliaikaisen urheilun toimintakiellon rikkominen itsessään voi tuottaa henkilölle erillisen 0–2 vuoden rangaistuksen. Lopuksi artiklaa 14.3.1 (Julkinen tiedottaminen) on muokattu sen selkeyttämiseksi, että ennen tapauksesta annettua lopullista päätöstä antidopingorganisaatio voi tiedottaa julkisuuteen syytetyn henkilöllisyydestä ja siitä, onko hänet asetettu väliaikaiseen urheilun toimintakieltoon.

Toinen luonnos – Tämä on nyt artikla 10.13.2. Tähän artiklaan ei ole tehty merkittäviä muutoksia, paitsi että tulee huomata, että artiklan 7.4.4 mukaisesti urheilija, joka on vapaaehtoisesti hyväksynyt väliaikaisen urheilun toimintakiellon, voi omalla päätöksellään perua tämän vapaaehtoisen hyväksymisen. Tällaisessa tapauksessa vapaaehtoisen väliaikaisen urheilun toimintakiellon voimassaoloajaksi ei vähennetä rangaistuksesta ja tulosten käsittelyyn toimivaltaisella antidopingorganisaatiolla on oikeus omasta aloitteestaan langettaa joko pakollinen tai valinnainen väliaikainen urheilun toimintakielto.

21. Selvästi ilmaistu allekirjoittajatahon oikeus sulkea urheilijoita tai muita henkilöitä pois tapahtumistaan rangaistuksena jäsenliitolle (artikla 12.2)

Artiklaan 12.2 tehty lisäys ilmaisee selvästi, että kurinpitotoimiin, joita Kansainvälinen Olympiakomitea tai kansainvälinen lajiliitto kohdistaa jäsenenä olevaan kansalliseen lajiliittoon, voi sisältyä kyseisen maan urheilijoiden sulkeminen pois sen tapahtumista. Tätä käytäntöä noudatetaan jo nykyisen säännösten alaisuudessa.

Toinen luonnos – Ei merkittäviä muutoksia artiklaan 12.2.

Toimet allekirjoittajatahoja vastaan säännösten noudattamista koskevissa asioissa on siirretty artiklasta 12.1 artiklaan 23.5.

22. Päätösten toimeenpano (aikaisemmin Vastavuoroinen tunnustaminen) – (artikla 15)

Tämän artiklan uudistuksissa puututaan kahteen nykyisen säännösten ongelmakohtaan. Ensinnäkin on ilmennyt kiistaa siitä, että kun allekirjoittajataho tunnustaa toisen allekirjoittajatahon päätöksen, urheilija voi valittaa tästä tunnustamispäätöksestä (tunnustamisen kohteena olevasta varsinaisesta päätöksestä valittamisen sijaan). Se ei koskaan ollut säännösten tarkoitus. Uudistetussa artiklassa

15 määrätään, että muiden allekirjoittajatahojen tulee automaattisesti ryhtyä noudattamaan yhden allekirjoittajatahon lopullista päätöstä sen jälkeen, kun kyseisestä päätöksestä on ilmoitettu WADAlle. WADA ja muut allekirjoittajatahot voivat tietenkin valittaa ensimmäisen allekirjoittajatahon päätöksestä CAS:lle, mutta päätös pysyy voimassa, kunnes CAS kumoaa sen.

Toinen artiklan 15 ongelma on, että väliaikaista urheilun toimintakieltoa koskevan päätöksen vastavuoroista tunnustamista ei vaadita eikä käsitellä artiklassa. Uudistetussa artiklassa määrätään, että väliaikaista urheilun toimintakieltoa koskevan kuulemisen perusteella määrätty pakolliset väliaikaiset urheilun toimintakiellot tai vapaaehtoisesti hyväksytyt väliaikaiset urheilun toimintakiellot tulevat automaattisesti voimaan. (Väliaikaiset urheilun toimintakiellot ovat ”pakollisia”, jos on saatu positiivinen testituloksista muusta kuin erikseen määritellystä aineesta.) Muut allekirjoittajatahot voivat ryhtyä noudattamaan oman harkintansa mukaan valinnaisia väliaikaisia urheilun toimintakieltoja (eli toimintakieltoja, jotka johtuvat erikseen määritellyn aineen positiivisesta testituloksesta tai muista dopingrikkomuksista). Jokainen antidopingorganisaatio, joka langettaa tai tunnustaa väliaikaisen urheilun toimintakiellon, ottaa riskin, että väliaikaisen urheilun toimintakiellon perusteena oleva dopingrikkomusepäily lopulta kumotaan. Todennäköisyys sille, että positiivinen testitulos lopulta kumotaan, on riittävän pieni, ja muita kuin erikseen määriteltyjä aineita koskevat rikkomukset ovat riittävän vakavia, että pakollisen väliaikaisen urheilun toimintakiellon automaattinen voimaantulo on perusteltua. Toisaalta, koska valinnaisen väliaikaisen urheilun toimintakiellon langettaneella allekirjoittajataholla oli oikeus päättää väliaikaisen toimintakiellon langettamisesta, tulisi muilla allekirjoittajatahoilla vastaavasti olla oikeus päättää siitä, ryhtyvätkö ne noudattamaan kyseistä toimintakieltoa.

Toinen luonnos – Artiklaan 15 on tehty huomattavia muutoksia toisessa luonnoksessa, koska urheilutoimijat ovat esittäneet vaatimuksia yhtenäisestä täytäntöönpanosta. Kaikki väliaikaiset urheilun toimintakiellot sitovat automaattisesti muita allekirjoittajatahoja. Kuten edellä artiklaa 7 käsittelevässä kappaleessa 10 todettiin, lukuun ottamatta suurten urheilutapahtumien järjestäjien päätöksiä, joihin voi hakea muutosta ainoastaan tapahtuman omassa nopeutetussa menettelyssä, kaikkien antidopingorganisaatioiden kaikki tulosten käsittelyä koskevat päätökset tunnustetaan automaattisesti kaikkialla maailmassa kaikissa urheilulajeissa.

23. Allekirjoittajatahojen odotukset valtioille – Dopingtestaajien pääsy ja näytteiden pois vieminen (artikla 22)

Useissa maissa tehokkaan ilman ennakoilmoitusta tehtävän testauksen esteeksi ovat muodostuneet valtiolliset määräykset, jotka rajoittavat dopingtestaajien maahanpääsyä tai pääsyä eristetyille alueille, joilla urheilijat harjoittelevat ja elävät. Joissakin maissa on myös ongelmia veri- ja virtsanäytteiden viemisessä pois maasta analysointia varten. Näihin ongelmiin puututaan ehdotetussa muutoksessa artiklaan 22.2. Allekirjoittajatahot ja urheilijat ovat yksimielisesti sillä kannalla, että nämä ongelmat on ratkaistava korjauksilla valtiollisiin määräyksiin.

Toinen luonnos – Tähän artiklaan on lisätty uusi vaatimus (artikla 22.8), että valtio ei saa rajoittaa WADAn pääsyä mihinkään doping- tai antidopingrekistereihin tai -tietoihin, joita pitää hallussaan tai hallitsee jokin allekirjoittajataho, allekirjoittajatahon jäsen tai WADAn akkreditoima laboratorio.

24. Miten urheilujärjestöstä tulee allekirjoittajataho?

Ainoa muutos säännöstöön koskien urheilujärjestön hyväksymistä allekirjoittajatahoksi WADAn toimesta on seuraavan luonnosteluvaiheen huomautuksen lisääminen artiklaan 23.2:

”WADA julkaisee ohjeen, jossa kuvataan prosessi, miten järjestö hyväksytään allekirjoittajatahoksi.”

Perusteita sille, milloin ja miten WADA hyväksyy järjestön allekirjoittajatahoksi, ei tarvitse eritellä säännöstössä; asiaa käsittelevä ohje riittää. Projektiryhmä on kuitenkin vahvasti sitä mieltä, että WADAn valmius hyväksyä järjestö allekirjoittajatahoksi tulisi pitää täysin erillään kansainvälisten lajiliittojen politiikasta. WADA on antidopingorganisaatio, jonka tehtävä on suojella puhtaita urheilijoita kaikessa urheilussa. WADAn tavoitteena tulisi olla saada mahdollisimman monet urheilujärjestöt noudattamaan säännöstöään – riippumatta siitä, ovatko ne osa olympialiikettä ja haluaako jokin allekirjoittajatahona jo oleva kansainvälinen lajiliitto vaikeuttaa kilpailijansa toimintaa jäädyttämällä sen pääsyn säännöstön allekirjoittajatahoksi. Jos olympialiikettä huolestaa WADAn olympialiikkeen ulkopuolisiin järjestöihin kohdistaman säännöstön noudattamisen valvonnan rahoitus, asia voidaan ratkaista maksuilla, joita WADA perii olympialiikkeeseen kuulumattomilta järjestöiltä, kun ne ovat allekirjoittajatahoja.

Toinen luonnos – Tämä on poliittinen kysymys, jota ei tarvitse ratkaista säännöstössä muuten kuin viittaamalla myöhemmin julkaistavaan WADAn ohjeeseen.

Säännöstöprojektiryhmällä oli erittäin hyödyllinen tapaaminen GAISF:n edustajien kanssa. Kävi selväksi, että muotoillessaan ohjeeseensa sisältyviä perusteita WADA voi ottaa oppia GAISF:n kokemuksista. Toisaalta säännöstöprojektiryhmä uskoo edelleenkin, ettei ole laillisesti perusteltavissa eikä puhtaan urheilun edun mukaista estää pääsyä mahdollisilta uusilta allekirjoittajatahoilta sen vuoksi, että ne kilpailevat jo tunnustettujen allekirjoittajatahojen kanssa.

25. Aiheet, joihin saatetaan tehdä muutoksia myöhemmissä säännöstöluonnoksissa, kun työryhmien suositukset on saatu valmiiksi

Säännöstöä ei vielä olla yritetty uudistaa neljän aiheen osalta, koska nämä odottavat suosituksia kyseisten aiheiden parissa toimivilta työryhmiltä: tietosuoja (artikla 14.6); koulutus (artikla 18); WADAn hallinto ja WADAn toiminnan tuloksellisuuden

seurantamekanismit sekä tarvittavat viittaukset urheilijoiden oikeuksien antidopingjulistukseen (The Anti-Doping Charter of Athletes' Rights). Näitä aiheita koskevat urheilutoimijoiden kommentit on välitetty asianosaisten työryhmien harkittaviksi. Odotettavasti näitä aiheita käsitellään tarpeen mukaan vuoden 2021 säännösten toisessa luonnoksessa.

Toinen luonnos – Olemme tehneet muutoksia artikloihin 14.6 ja 18 tietosuojatyöryhmän ja koulutuskomitean suositusten mukaisesti. Odotamme edelleen palautetta hallintotyöryhmältä.

Olemme saaneet lukuisia Maailman antidopingsäännösten perusteita koskevia kommentteja sekä WADAn eettiseltä komitealta, että monilta urheilutoimijoilta. Olemme välittäneet urheilutoimijoiden kommentit WADAn eettiselle komitealle sen selvittämiseksi, voidaanko asioista päästä yhteisymmärrykseen.

Olemme arvioineet useita kommentteja ja keskustelleet pitkään sekä urheilutoimijoiden että WADAn säännösten noudattamista valvovan komitean kanssa koskien mahdollisia muutoksia WADAn tekemään säännösten valvontaan artiklassa 23. Näiden kommenttien perusteella olemme uudistaneet artiklaa 23.5.

26. PÄIHTEET – ARTIKLA 10.2.4

Olemme saaneet urheilutoimijoilta huomattavasti palautetta siitä, että rangaistukset katukaupassa myytävien huumausaineiden käytöstä ovat edelleen merkittävä ongelma säännöstössä. Erityisen ongelmallinen on kokaiini. WADAn vuoden 2017 testauksilastojen mukaan maailmanlaajuisesti tehtiin 69 positiivista kokaiinitestiä.

Huolestuneet urheilutoimijat ovat tuoneet esille seuraavat näkökohdat:

1. Huumausaineiden käyttö on yhteiskunnallinen ongelma, joka ei yleensä liity suorituskykyyn urheilussa.
2. Säännöstössä kielletään ainoastaan näiden huumausaineiden käyttö/hallussapito kilpailussa. Vaikka piristeillä, kuten kokaiinilla, voi selvästi olla suorituskykyä lisäävä vaikutus, jos niitä käytetään kilpailussa, usein kilpailussa havaitut määrät viittaavat vahvasti siihen, että käyttö on tapahtunut kilpailun ulkopuolella sosiaalisessa tilanteessa.
3. Niissä tapauksissa, joissa kyseessä on urheilijan huumeongelma eikä kilpailutilanteen tasapuolisuuteen vaikuttava suorituskyvyn parantaminen, tulisi allekirjoittajatahojen asettaa etusijalle urheilijan terveys.
4. Kuulemisissa käytetään paljon resursseja argumentointiin rangaistuksen oikeasta pituudesta päihdekäyttötapauksissa. Nämä resurssit olisi hedelmällisempää käyttää antidopingtutkintaan tai sellaisiin dopingrikkomuksiin, joilla todella on vaikutusta kilpailutilanteen tasapuolisuuteen.

Tämän urheilutoimijoilta saadun palautteen perusteella olemme ehdottaneet uutta artiklaa 10.2.4, jonka sisältö on seuraava:

1. WADAn luettelokomitea erottelee kiellettyjen aineiden ja menetelmien luettelossa ”päihteiksi” (Substances of Abuse) sellaiset aineet, joiden väärinkäyttö on yhteiskunnassa yleistä urheilun ulkopuolella. Luettelokomitealla on tähän tehtävään tarvittava asiantuntemus.
 2. Jotta tätä artiklaa voidaan soveltaa, urheilijan on osoitettava, että käyttö tapahtui kilpailun ulkopuolella eikä liittynyt suorituskykyyn urheilussa. Muussa tapauksessa sovelletaan normaaleja rangaistuksia. (Tämä tarkoittaa, että kilpailutilanteen tasapuolisuuteen on voitu yrittää vaikuttaa.)
 3. Urheilun toimintakiellon pituus olisi aina kolme kuukautta ilman mahdollisuutta vedota esimerkiksi merkittävän tuottamuksellisuuden puuttumiseen. (Tällä vältetään kalliiden rangaistuksen pituutta koskevien kuulemisten tarve.)
 4. Urheilija voi lyhentää urheilun toimintakieltojakson pituuden yhteen kuukauteen suorittamalla kuntoutusohjelman, jonka tulosten käsittelystä vastaava toimivaltainen taho hyväksyy. (Tämä vastaa urheilijan terveyttä koskeviin huoliin.) Tiedostamme, että tämä ratkaisu ei ehkä ole täydellinen, koska kuntoutusohjelmia ei ole tasapuolisesti saatavilla kaikkialla maailmassa, mutta olemme samaa mieltä asiaa kommentoineiden urheilutoimijoiden kanssa siitä, että tämä olisi askel oikeaan suuntaan.
27. Allekirjoittajatahojen yksittäisten osallistujien velvollisuus sitoutua noudattamaan säännöstöä (johdanto ja artikla 20)

Tämä periaate sisällytettiin ensimmäiseen luonnokseen. Sitä on laajennettu ja selkeytetty toisessa luonnoksessa. Yleinen vaatimus on, että allekirjoittajatahojen virkailijoiden, johtajien sekä tiettyjen työntekijöiden ja vapaaehtoistoimijoiden tulisi hyväksyä, että he ovat säännöstön alaisia. Tämä ei tarkoita, että heitä testataan, vaan pikemminkin vain sitä, että he eivät saa syyllistyä säännöstössä käsiteltyihin tahallisiin dopingrikkomuksiin, kuten manipulointiin, välittämiseen, luovuttamiseen, osasyllisyyteen, kiellettyyn yhteistoimintaan ja kostamiseen. Lisätyssä uudessa artiklassa 20.7.10 vaaditaan kaikkia WADAn johtajia, virkailijoita, työntekijöitä ja vapaaehtoistoimijoita hyväksymään, että he ovat säännöstön alaisia. Tiedostamme, että joissakin maissa ei ehkä ole sallittua asettaa tällaista ehtoa työsuhteelle, joten olemme lisänneet kommentin, jossa selitetään, että tämä nimenomainen säännöstön vaatimus on kansallisen työlainsäädännön alainen.

Ensimmäisen luonnoksen artiklaan 23.3 sisältyi vastaava odotus valtioille.

Artiklassa 21.3 kuvataan lyhyesti muiden säännöstön alaisten henkilöiden roolit ja vastuut.

28. Jaettuina näytteitä koskevat menettelytavat (artikla 2.1.2 ja artikla 6.7)

Nämä artikkelit yhdessä uudistetun Kansainvälisen laboratoriostandardin kanssa sallivat yhden A-näytteen tai B-näytteen jakamisen ja käyttämisen sekä ensimmäiseen analyysiin että varmistusanalyysiin. Jos analyyseissä käytetään vain yhtä pulloa, tulee laboratorion ja tulosten käsittelystä vastaavan antidopingorganisaation pyrkiä ilmoittamaan urheilijalle mahdollisuudesta seurata pullon avaamista. Kansainväliseen laboratoriostandardiin on lisätty uusi vaatimus, että kun urheilija tai hänen edustajansa ei ole läsnä B-näytteen tai jaetun näytteen avaamisessa, pullo tulee valokuvata.

29. Erikseen määritellyt menetelmät (artikla 4.2.2)

Säännöstössä on mahdollisuus erilaisiin rangaistuksiin erikseen määritellyille aineille ja sellaisille aineille, joita ei ole erikseen määritely. Tällä hetkellä mitään menetelmiä ei ole määritely erikseen. Muutoksella sallitaan WADAn luettelokomitealle mahdollisuus nimetä joitakin uusia tai nykyisiä kiellettyjä menetelmiä "erikseen määritellyiksi". Tämä edellyttää WADAn hallituksen hyväksyntää.

30. Urheilijasta tai muusta henkilöstä johtumattomat viivästykset (artikla 10.13.1)

Tämä vuoden 2015 säännöstössä oleva artikla mahdollistaa kuulemispaneelleille urheilun toimintakieltojakson aloittamisen dopingrikkomuksen päivästä. Useat urheilutoimijat ilmaisivat huolensa, että kuulemispaneelit ovat vieneet tämän artiklan soveltamisen liian pitkälle. Tämän vuoksi artiklassa tehdään nyt selväksi, että todistustaakka siitä, etteivät viivästykset johtuneet urheilijasta tai muusta henkilöstä, on kyseisellä urheilijalla tai muulla henkilöllä. Lisätyssä kommentissa myös todetaan, että kun tapauksen tutkinta kestää pitkään ja varsinkin kun urheilija tai muu henkilö on tehnyt toimenpiteitä paljastumisen välttämiseksi, tämän artiklan mahdollistamaa joustoa ei tule käyttää.

31. Asema urheilun toimintakiellon tai väliaikaisen urheilun toimintakiellon aikana (artikla 10.14)

Vastauksena urheilutoimijoiden kysymyksiin on annettu esimerkkejä toimintatyypeistä, jotka eivät ole sallittuja urheilun toimintakiellon tai väliaikaisen urheilun toimintakiellon aikana.

32. Valituksen käsittelyalue (artikla 13.1.1)

Tässä artiklassa tehdään selväksi, että kaikki valituksen osapuolet voivat esittää todisteita, laillisia argumentteja ja väitteitä, joita ei esitetty ensimmäisessä kuulemisessa, kunhan ne ovat peräisin samasta käsittelyn perusteesta tai samoista yleisistä tosiseikoista tai olosuhteista, jotka on esitetty ensimmäisessä kuulemisessa.

33. Muutoksenhaku kansallisen tason urheilijoita koskevissa tapauksissa (artikla 13.2.2.)

Nykyisen säännösten puitteissa kansallisen tason urheilijoiden valitukset käsittelee usein kansallisen tason muutoksenhakuelin eikä CAS. Tämän artiklan muutoksessa tehdään selväksi, että jos kansallisen tason muutoksenhakuelin ei ole rakenteeltaan oikeudenmukainen, puolueeton ja riippumaton, urheilijalla tai muulla henkilöllä on oikeus hakea muutosta CAS:lta.

34. Pakollinen julkinen tiedottaminen (artikla 14.3.2)

Useat urheilutoimijat ovat kommentoineet, että artiklassa 14.3.2 vaadittava julkinen tiedottaminen voi olla kansallisen lainsäädännön vastaista. Artiklaan 14.3.2 on lisätty kommentti, jossa selvennetään, että artiklan 14.3.2 mukaisen julkisen tiedottamisen tekemättä jättämistä ei katsota säännösten rikkomiseksi, jos kansallinen lainsäädäntö estää sellaisen julkisen tiedottamisen.

35. Käsitteen ”kilpailun aikana” tai ”kilpailussa” määritelmä

Ensimmäisessä luonnoksessa ei tehty muutoksia vuoden 2015 säännöstyössä olevaan määritelmään käsitteelle ”kilpailun aikana” tai ”kilpailussa” (In-Competition). Kukin kansainvälinen lajiliitto ja suuren urheilutapahtuman järjestäjä sai laatia oman määritelmänsä sille, mihin ajanjaksoon ”kilpailun aikana” tai ”kilpailussa” viittaa. Säännöstyössä oli varalla määritelmä, jonka mukaan ”kilpailun aikana” tai ”kilpailussa” tarkoittaa ajanjaksoa, joka alkaa kaksitoista tuntia ennen kilpailua, johon urheilijan on määrä osallistua, ja joka päättyy kilpailun ja siihen liittyvän näytteenotto-prosessin loputtua. Urheilijat ovat ilmaisseet huolensa, että heille tuottaa tarpeetonta kuormitusta yrittää pysyä selvillä siitä, kuinka ”kilpailun aikana” tai ”kilpailussa” on määritelty kaikissa suurissa urheilutapahtumissa, joissa he kilpailevat ja joissa määritelmä saattaa olla erilainen kuin heidän kansainvälisellä lajiliitollaan. Lisäksi monet urheilutoimijat kertoivat kahden tunnin sääntöön liittyvistä logistisista ongelmista. Toisessa luonnoksessa on käsitteelle ”kilpailun aikana” tai ”kilpailussa” vakiomääritelmä, jonka mukaan se on ajanjakso, joka alkaa klo 23.59 sinä iltana, joka edeltää kilpailua, johon urheilijan on määrä osallistua, ja joka päättyy kilpailun ja siihen liittyvän näytteenotto-prosessin loputtua. Jotta huomioiduiksi tulisivat myös sellaiset urheilulajit, joilla on erityisiä syitä määritellä ”kilpailun aikana” tai ”kilpailussa” eri tavoin (esimerkiksi koska urheilulajiin kuuluu punnitus ennen kilpailua), WADA voi kuitenkin hyväksyä erityisiä määritelmiä kyseisille urheilulajeille, ja niitä puolestaan noudattavat kyseisten urheilulajien kilpailuja järjestävät suurten urheilutapahtumien järjestäjät.

36. Manipulointi (artikla 2.5) ja manipuloinnin määritelmä

Vuoden 2015 säännöstyössä ja ensimmäisessä luonnoksessa manipuloinniksi katsottavat teot kuvailtiin artiklassa 2.5, artiklan 2.5 kommentissa ja erillisessä käsitteen ”manipulointi” (Tampering) määritelmässä. Toisessa luonnoksessa nämä kaikki on yhdistetty käsitteen ”manipulointi” määritelmään.